

сѣверна Германия (1630 год.). Най-напрѣдъ малко то тая войска не задала страхъ на Вѣна, и германски ти протестанти не вѣровали, че ште сполучи; само нѣколко малки княжества се съединили съ Шведи ти; а най-силни ти отъ протестански ти князове, курфирсти ти брандбургскій и саксонскій, не штѣли да се съединеть съ тѣхъ. Нъ успѣхи ти на Шведи ти скоро направили всички да си обърнатъ погледи ти камъ тѣхъ. Войска та на Густава Адолфа била малко, нъ била добрѣ уредена и съ покорность слушала главатаръ тѣ си. Въ неговий станъ имало голѣмъ редъ и благочестие; войници ти по пѣколко пѣти се събирали на день да се молеть Богу; а когато миновали прѣзъ чужда земя, не обирали народъ тѣ, както правила войска та на Тили и на Валенштейна. Шведскій кралъ билъ отворенъ и благороденъ човѣкъ, оште и голѣмъ юнакъ. Въ онова врѣме католическа та войска била обиколила градъ Магдебургъ, та Магдебургци ти поискали помошь отъ Шведскій кралъ, и Густавъ Адолфъ се приготвилъ да иде да имъ помогне. Нъ Саксонскій Курфирстъ (Иоанъ Георгъ) оште се двоумилъ да ли да се съжзи съ Шведи ти, или нѣ, та затова не ги пушталь да миновать прѣзъ земя та му. Отеднажъ дошла вѣсть, че Магдебургъ погиналъ. Тили призелъ градъ тѣ съ пристѣпъ и го оставилъ на войници ти си да го обереть; нѣколко тисешти граждане били избити, и повече отъ половина та градъ тѣ билъ изгоренъ. Много протестански князове като чули за бесчовѣчни ти работи на католическа та войска, на часъ тѣ прѣминали отъ камъ Шведи ти. Тили потеглилъ за-въ Саксония и призелъ Лейпцигъ. Тогава Курфирстъ тѣ самъ си вече отишълъ до Густава Адолфа да го моли за помошь. Густавъ Адолфъ се съединилъ съ Саксонци ти, и близу при Лейпцигъ се ударилъ съ Фердинандова та войска. Старий Тили, който до тогава никога не билъ надвиванъ билъ разбитъ съвсѣмъ. Шведска та войска отишла въ югоза-